

**Rvperti Ab||batis Monasterii || Tvitiensis Ordinis S.
Benedicti The||ologi antiqui, Opera duo, ut egregia sanè,
ita diu desiderata, multoq[ue] || labore perquisita, ac
sumptu haud ita modico ...**

Rupert <von Deutz>

Colonia, M. D. XXVI.

VD16 R 3796

Q[uo]d neq[ue] filius ad creandu[m] o[mn]ia p[ro]cesserit absq[ue]
coop[er]at[i]one sp[irit]us sancti, neq[ue] sp[irit]us sanctus ad
sanctificandu[m] p[ro]cedat absq[ue] cooperatione filij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71860](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71860)

ad contēplandā pulchritudinē tantæ p̄cessionis, docere nos p̄t, ut cognoscamus dñm maiestatis, dñm (inquam) maiestatis, filium q̄ iamdudū p̄cessit, dñm maiestatis nihilominus sp̄m sanctū qui adhuc p̄cedit. Hæc deniq; discretio in t̄pibus uerbi huius prudēter audien da est, quia de semetip̄o loquens filius dei, scdm̄ præteritū t̄ps̄ dixit, ego em̄ ex deo p̄cessit de sancto aut̄ sp̄u loquens, p̄senti t̄pe dixit, q̄ à patre procedit. Proinde nimis incongruum esset, ambos scilicet filiū & sp̄m sanctū dicere procedens, cū procedētes participiū sit t̄p̄is p̄sentis, sicut & uerbū procedit, qd̄ de solo sp̄u sancto dictū est: filius aut̄ iamdudū (sicut dictum est) p̄cesserit, cuius p̄cessio fuit ille effectus operis, à quo deus, qui p̄ illū oia creauit, iamdudū cessauit, sicut manifeste scriptura dicit, Et requieuit deus die septimo ab uniuersa ope qd̄ patrarat, & benedixit diei septimo, & sanctificauit illum, q̄a in ip̄o cessauerat ab om̄i ope suo qd̄ creauit deus ut faceret, Nullā ḡppe nouā creaturā specie deinceps creauit, quam ante illam requiem suam in genere suo non creauerit.

¶ Quid neq; filius ad creandū oia p̄cesserit absq; cooperatione sp̄s̄ sancti, neq; sp̄s̄ sanctus ad sanctificandū procedat absq; cooperatione filii. Ca. XVI.

Nunquid uero p̄cessionē sp̄s̄ sancti, qua nunc usq; p̄cedit ad sanctificationem creaturæ rōnal̄, secernimus aut̄ secerni patimur à p̄cessionē filij, qua (sicut iā dictum est) dudum processit, & p̄cedere, id est, nouas creaturæ species condere uel patrare, cessauit. Nunquid hoc dicimus aut̄ dici uel æstimari patimur, qd̄ fili us ad creandū p̄cesserit absq; cooperatōe sp̄s̄ sancti, aut̄ sp̄s̄ sanctus ad sanctificandū p̄cedat absq; cooperatōe filij? Absit hoc. Inseparabilis em̄ est totius opatio trinitatis, unius dei, unius & inseparabilis imperij. Et tūc, qñ p̄cessit filius ex ore patris dicētis, fiat hoc uel illud, ductor totius opis erat sp̄s̄ sanctus: & nūc, q̄ diu ad sanctificandū p̄cedit sp̄s̄ sanctus ferturq; sup̄ aquas baptismi, idē ip̄e q̄ ferebat sup̄ aquas in iitio, sicut scriptura dicit, filius ar biter & efficiēs causa est eiusdē sanctificationis. Et illic, ubi deus pater cū sp̄u sancto p̄ filiū cuncta creauit (oia p̄ ip̄m facta sunt, & sine ip̄o factū est nihil) & hic, ubi deus pater filio san ctificat electionē creaturæ rōnalis, delitiæ parant uel p̄ficiunt cooperatōe totius trinitatis: ille nimis delitię charitatis, quæ ita meminit sapia dei, filius dei: memor, eius quā dicimus suæ p̄cessiōis. Quando præparabat cœlos aderā, qñ certa lege & gyro uallabat abyssos, qñ æthera firmauit sursum, & librabat fontes aquarū, qñ circūdabat mari terminū suū, & legē ponebat aquis ne transirent fines suos, qñ appendebat fundamēta terræ, cū eorā cun cta cōponens, & delectabar p̄ singulos dies, ludēs corā eo om̄i t̄pe, ludens in orbe terrarū, & delitiæ meæ eē cū filijs hoim̄. Quid nā ē hoc, nisi ac si diceret, qñ dixit de⁹, fiat lux, qñ dicebat, fiat firmamentū in medio aquarū, cōgregent aquæ quæ sub cœlo sunt in locū unū, qñ (in q̄) hæc & cætera dicebat, & p̄ singulos dies uidebat qd̄ esset bonū, ego p̄cedebam ex ore eius, ego em̄ sum illa dictio siue uerbū eius. ¶ Igit̄ processio filij, t̄pe uel loco à processio ne sp̄s̄ sancti nō secernit: quia uidelicet tūc ista facta sunt, qñ sp̄s̄ dei super aquas ferebat, & sicut pater, ita & filius, ita & sp̄s̄ sanctus, unus deus, ubiq; est & nullo loco cōcluditur. Tantū in effectū opis, distantia agnoscēda est processiois utriusq; scilicet filij & sp̄s̄ sancti: quia uidelicet à conditione creaturarū siue substantiarū quæ utiq; p̄ filiū factæ sunt, oia em̄ p̄ ip̄m facta sunt, septimo die deus requieuit. A sanctificatione uero creaturæ rōnalis (qd̄ opus p̄ spiritū sanctū fit) nondū pater aut̄ filius requieuit, nondū cessauit, unde dixit & lu dæis idem filius dei. Pater meus usq; modo operat̄, & ego operor. De illis delitijs sapiæ di ctaura uel plasmatione hominis, erit plenius dicendum.

¶ Contra illos qui dixerunt spiritum sanctum a solo patre & non etiam a filio pro cedere, dictum a sapientia, en proferam uobis spiritum meum & ostendam uerba mea. Caput XVII.

Adem ip̄a sapia dicit paruulis. En proferam uobis spiritum meum, & ostendam uerba mea. Quid hoc est, nisi quod facturam se præuidebat, iamq; fecit ip̄a in carnata sapia? Cū em̄ resurrexisset à mortuis, stans in medio discipulose tuorū, insufflauit & dixit eis, pax uobis, accipite spiritum sanctum, & sicut alius euāgē lita dicit, tūc aperuit illis sensum ut intelligerent scripturas. Nonne hoc erat sapia, id est, de fi

Filius p̄cessit sp̄s̄ s. p̄cedit Ioh. 8 Idem. 15

Gen. 2

Inseparabilē to tius trinitatis operatio

Proverb. 8 Processio filij ex ore altissimi.

Gene. 1.

Quo dñm, filij & sp̄s̄ san. processio

Iohan. 5. Proverb. 8.

Proverbi. 1. Sp̄s̄ s. etiā a filio p̄cedit. Iohā. 20. Luca. 24.

